

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

30. juuni 2016*

Apellatsioonkaebus — Belgia ametiasutuste poolt veiste transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate teimimise rahastamiseks antud abi — Valikuline eelis — Otsus, millega abi tunnistatakse osaliselt siseturuga kokkusobimatuks

Kohtuasjas C-270/15 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 4. juunil 2015 esitatud apellatsioonkaebus,

Belgia Kuningriik, esindajad C. Pochet ja M. J.-C. Halleux, keda abistas advokaat L. Van den Hende,

hageja,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: S. Noë ja H. van Vliet, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president A. Arabadjiev, kohtunikud J.-C. Bonichot (ettekandja) ja E. Regan,

kohtujurist: M. Bobek

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 21. aprilli 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Oma apellatsioonkaebuses taotleb Belgia Kuningriik Euroopa Liidu Üldkohtu 25 märtsi 2015. aasta otsuse Belgia vs. komisjon (T-538/11, EU:T:2015:188, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“), millega üldkohus oli jätnud rahuldamata tema taotluse tühistada osaliselt komisjoni 27. juuli 2011. aasta otsus

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

2011/678/EL, mis käsitleb Belgia riigiabi veiste transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate (TSE) teimimise rahastamiseks (riigiabi C 44/08 (ex NN 45/04)), (ELT 2011, L 274, lk 36, edaspidi „vaidlusalune otsus“), tühistamist.

Õiguslik raamistik

Määrus (EÜ) nr 999/2001

- 2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22 mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad (EÜT 2001, L 147, lk 1; ELT eriväljaanne 03/32, lk 289), võeti vastu EÜ asutamislepingu artikli 152 lõike 4 punkti b alusel.
- 3 Selle määruse põhjenduse 2 kohaselt sooviti määrusega kehtestada teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate (TSE), sealhulgas veiste spongioosse entsefalopaatia (BSE) vältimise, kontrolli ja likvideerimise erieeskirjad, võttes arvesse nende suurt ohtu inimeste ja loomade tervisele.
- 4 Määruse nr 999/2001 artikli 6 „Seiresüsteem“ lõike 1 esimene lõik näeb ette:
„Iga liikmesriik viib igal aastal vastavalt III lisa A peatükile läbi BSE ja skreipi seireprogrammi. See programm hõlmab sõeltestimist kiirtestide abil.“
- 5 Määruse nr 999/2001 III lisa A peatüki I osa määras kindlaks veiste BSE programmi miinimumnõuded. Muu hulgas sätestas see kõnealuse programmi jaoks üle 30 kuu vanuste veiste, sh tavapäraselt inimtoiduks tapetud loomad, teatavate alampopulatsioonide valimise.
- 6 Lisaks näeb määruse nr 999/2001 III lisa A peatüki IV osa ette:
„Liikmesriigid tagavad, et kuni negatiivse tulemusega laboratoorse uuringu lõpetamiseni ei kasutata toidus, söödas ega väetistes nende loomade kehaosi, kellelt on võetud proove kooskõlas käesoleva lisaga.“
- 7 Komisjoni 22. juuni 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1248/2001, millega muudetakse määruse nr 999/2001 III, X ja XI lisa, (EÜT 2001, L 173, lk 12; ELT eriväljaanne 03/32, lk 450) laiendati alates 1. juulist 2001 BSE kiirtestide abil teimimise kohustust kõigile üle 24 kuu vanustele veistele, kelle suhtes kohaldatakse hädatapmist.
- 8 Komisjoni 21. augusti 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 1494/2002, millega muudetakse määruse nr 999/2001 III, VII ja XI lisa, (EÜT 2002, L 225, lk 3; ELT eriväljaanne 03/36, lk 550) laiendati seda kohustust üle 24 kuu vanustele veistele, kes on surnud või tapetud, kuid mitte eeskätt inimtoiduks.

TSE suunised

- 9 Euroopa Ühenduste Komisjon võttis 2002. aastal vastu ühenduse suunised, mis puudutavad TSE testide, surnult leitud loomade ja tapamajajäätmetega seotud riigiabi (EÜT 2002, C 324, lk 2; edaspidi „TSE suunised“).
- 10 TSE suuniste punktis 12 on täpsustatud, et suuniseid „kohaldatakse riigiabi suhtes, millega kaetakse TSE testide, surnult leitud loomade ja tapamajajäätmetega seotud kulud ning mida antakse ettevõtjatele, kes töötavad asutamislepingu I lisa kohaldamisalasse kuuluvate loomade ja loomsete toodete tootmise, töötlemise ja turustamisega“ [siin ja edaspidi on osundatud suuniseid tsiteeritud mitteametlikus tõlkes].

11 Konkreetsemalt TSE testidega seoses näevad TSE suuniste punktid 23–25 ette järgmist:

„23. Loomade ja inimeste tervise kaitse eesmärgiga meetmete kehtestamise edendamiseks on komisjon otsustanud jätkata sellise riigiabi heakskiitmist, mis katab kuni 100% ulatuses TSE testidega seotud kulud, järgides põllumajandussuuniste punktis 11.4 nimetatud põhimõtteid.

24. [...] alates 1. jaanuarist 2003 ei tohi inimtoiduks tapetud veiste kohustuslike BSE testide puhul otsene ja kaudne avalik abi, kaasa arvatud ühenduse toetus, ületada 40 eurot testi kohta. Testide tegemise kohustus võib tuleneda kas ühenduse või siseriiklikest õigusnormidest. Selle summaga peetakse silmas testide kogukulu: testikomplekt, proovivõtt, proovide transport, testimine, säilitamine ja hävitamine. Seda summat võidakse tulevikus vähendada, kui testidega seotud kulud vähenevad.

25. Riigiabi, millega kaetakse TSE testidega seotud kulud, makstakse ettevõtjale, kelle juures tuleb võtta proovid testide tegemiseks. Sellise riigiabi haldamise lihtsustamiseks võib abi maksta siiski laboratooriumile tingimusel, et abi läheb täies ulatuses ettevõtjale. Riigiabi, mida on otseselt või kaudselt saanud ettevõtja, kelle juures tuleb võtta proovid testide tegemiseks, peab igal juhul vastavalt kajastuma ettevõtja küsitavates madalamates hindades.“

12 TSE suuniste punkt 45 näeb seoses riigiabiga, millega kaetakse TSE ja BSE testidega seotud kulud ja mida anti ebaseaduslikult enne 1. jaanuari 2003, ette, et komisjon hindab selle kooskõla vastavalt ühenduse suuniste põllumajandusvaldkonna riigiabi kohta (EÜT 2000, C 28, lk 2) punktile 11.4 ja oma 2001. aastast kehtivale praktikale kiita selline abi heaks kuni 100% ulatuses.

Vaidluse taust

13 Vaidluse tausta on kirjeldatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 11–39. Käesoleva apellatsioonkaebuse jaoks võib need kokku võtta järgmiselt.

14 Komisjon leidis vaidlusaluses otsuses, et kohustuslike BSE testide riigi vahenditest rahastamise Belgia süsteem täitis aastatel 2001–2005 nelja kumulatiivset tingimust, et kujutada endast riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses. Komisjon jõudis järeldusele, et abi oli ebaseaduslik ajavahemikul 1. jaanuarist 2001 kuni 30. juunini 2004, sest seda anti ELTL artikli 108 lõiget 3 rikkudes.

15 Lisaks järeldas komisjon, et summad ajavahemiku 1. jaanuarist 2003 kuni 30. juunini 2004 eest, mis ületasid suuniste punktis 24 ette nähtud 40 eurot ülemmäära testi kohta, olid siseturuga kokkusobimatud ja need tuli tagasi nõuda. Komisjoni hinnangul oli kõnealusest ajavahemikust ülejäänud osas ehk 1. jaanuarist 2001 kuni 31. detsembrini 2002 ning 1. juulist 2004 kuni 31. detsembrini 2005 testide riigi vahenditest rahastamine siseturuga kokkusobiv. Lõpetuseks ei loetud muid kõnealuses ajavahemikus võetud finantsmeetmeid abiks.

16 Vaidlusaluse otsuse resolutsioon on sõnastatud järgmiselt:

„Artikkel 1

1. Teenustasudest rahastatavad meetmed ei kujuta endast riigiabi.

2. TSE testide rahastamine riigi vahenditest kujutab endast siseturuga kokkusobivat abi põllumajandustootjatele, tapamajadele ja muudele üksustele, kes töötlevad, käitlevad, müüvad ja turustavad veiselihasaadusi, millele tehti ajavahemikul 1. jaanuarist 2001 kuni 31. detsembrini 2002 ja ajavahemikul 1. juulist 2004 kuni 31. detsembrini 2005 kohustuslikus korras TSE test.

3. TSE testide rahastamine riigi vahenditest ajavahemikul 1. jaanuarist 2003 kuni 30. juunini 2004 kujutab endast siseturuga kokkusobivat abi põllumajandustootjatele, tapamajadele ja muudele üksustele, kes töötlevad, käitlevad, müüvad ja turustavad veiselihasaadusi, millele tehti kohustuslikus korras TSE test, summade eest, mis jäid alla 40 euro testi kohta. Siseturuga kokkusobimatu abi, mis ületab maksimumsummat 40 eurot testi kohta, tuleb tagasi nõuda, välja arvatud abi konkreetsetele projektidele, mis vastasid selle abi andmise hetkel kohaldatavas vähese tähtsusega abi käsitlevas määruses sätestatud kõikidele tingimustele.

4. Belgia on ebaseaduslikult andnud abi TSE testide rahastamiseks, rikkudes ajavahemikul 1. jaanuarist 2001 kuni 30. juunini 2004 [ELTL] artikli 108 lõiget 3.

Artikkel 2

1. Belgia võtab meetmed, mis on vajalikud artikli 1 lõigetes 3 ja 4 kirjeldatud ebaseadusliku ja siseturuga kokkusobimatu abi tagasinõudmiseks saajatelt.

[...]“.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 17 Üldkohtus 10. oktoobril 2011 registreeritud hagiavaldusega nõudis Belgia Kuningriik vaidlusaluse otsuse tühistamist, välja arvatud selle resolutsiooni artikli 1 lõige 1.
- 18 Belgia Kuningriik esitas oma hagi põhjendamiseks üheainsa väite, mille kohaselt on rikutud ELTL artikli 107 lõiget 1, sest komisjon rikkus kohustuslike BSE testide rahastamist riigiabina kvalifitseerides õigusnormi.
- 19 Vaidlustatud kohtuotsusega jättis Üldkohus hagi rahuldamata.

Poolte nõuded

- 20 Belgia Kuningriik palub Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja vaidlusalune otsus, ning
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 21 Komisjon palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata, ja
 - mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Apellatsioonkaebus

- 22 Belgia Kuningriik põhjendab oma apellatsioonkaebust kahe väitega.

Esimene väide

Poolte argumendid

- 23 Esimese väitega kinnitab Belgia Kuningriik, et Üldkohus on eksinud õigusnormi kohaldamisel ja eiranud kohustust põhjendada otsust valikulise abi seisukohast ELTL artikli 107 lõige 1 tähenduses.
- 24 Mis puutub küsimusse, kas testide rahastamine kujutas endast eelist, kuivõrd ettevõtjad vabastati tasust, mis tavatingimustes lasuks nende eelarvel, siis Belgia Kuningriik väidab, et Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76 vääralt asunud seisukohale, et sellised tasud sisaldavad täiendavad kulusid, mida ettevõtjad peaksid majandustegevusele kehtivatest õigus- või haldusnormidest või lepingutest tulenevate kohustuste tõttu tavatingimustes ise kandma. Tegelikult ei saa nõuda, et nendest tulenevaid finantstagajärgi kannaksid alati ettevõtjad. Lisaks on liikmesriikidel selle ulatuses, mille jaoks käesoleval juhul ei ole ühtlustamiseeskirju BSE testide rahastamise kohta, vabadus võtta testidega seotud kulud enda kanda.
- 25 Belgia Kuningriik kritiseerib Üldkohut ka selles eest, et ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 81 leiab, et rahavatervise kaitse eesmärk, millele vaidlusaluse rahastamise objektiks olevad kohustuslikud testid on suunatud, ei ole piisav selle riigiabiks liigitamise välistamiseks. Tegelikult viidati sellele eesmärgile üksnes selleks, et väita, et see ei olnud majanduslikku laadi, mis on asjakohane tegur õigustamaks, et kulutused testidele ei oleks pidanud tingimata tulema ettevõtjate eelarvest.
- 26 Apellant väidab ka, et on vää, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 89 on Üldkohus pidanud Euroopa Kohtu kohtupraktikat teatavate tervisekontrollide rahastamise kohta seostatuna kaupade vaba liikumisega mitte asjakohaseks ELTL artikli 107 lõike 1 rakendamiseks, kusjuures abi seisukohast need liikmesriikide kontrollid mõjutavad samuti siseturgu.
- 27 Apellatsiooni esitanud liikmesriigi arvates ei oleks Üldkohus selleks, et lükata tagasi tema argument, mille kohaselt avaliku võimu teostamisega seotud kohustuslikud ja mittemajanduslikku laadi BSE testid oleks riik võinud võtta enda kanda, saanud piirduda üksnes sedastamisega, et asjassepuutuvad ettevõtjad ise ei teosta avalikku võimu.
- 28 Apellant väidab samuti, et Üldkohus ei oleks saanud kohtuotsuse punktis 67 õigusnormi vääralt kohaldamata lükata asjakohasuse puudumise tõttu tagasi argumenti, mille kohaselt liidu seadusandja ei ole ühtlustanud BSE testide rahastamistingimusi vastupidi sellele, mida on tehtud muude toiduohutust mõjutavate valdkondade puhul, samas kui see tegur on asjassepuutuv, et hinnata, kas ettevõtjad peaksid või ei peaks tavatingimustes neid tasusid enda kandma võtma.
- 29 Lõpuks teatab Belgia Kuningriik, olles esimeses astmes väitnud, et BSE testide rahastamine avaliku võimu poolt on alati jäänud allapoole nende testide tegelikke kulusid ja seetõttu räägib see „ülemäärase hüvitamise“ puudumine vastu majandusliku eelise esinemise tuvastamisele, et Üldkohus on vääralt asunud seisukohale, et see argument eristub eelise kohta esitatud väitest ja selle vaidlustatud kohtuotsuse punktis 133 ebapiisava selgitatuse tõttu vastuvõetamatuna vääralt tagasi lükanud.
- 30 Komisjon palub kõik need argumendid tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 31 Käesolevas apellatsiooniasjas otsuse tegemisel tuleb meenutada, et selleks, et riigisisese meetme saaks liigitada riigiabiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, peab olema tegemist riigi sekkumisega või abi andmisega riigi ressurssidest, see sekkumine peab kahjustama liikmesriikidevahelist kaubandust,

andma saajale valikulise eelise ja kahjustama või ähvardama kahjustada konkurentsi (vt kohtuotsus, 2.9.2010, komisjon *vs.* Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 32 Käesolevas kohtuasjas on kahtluse alla seatud üksnes viis, kuidas on tõlgendatud ja kohaldatud kolmandat tingimust, mille kohaselt abina liigitumiseks peab kõnealune meede andma abisaajale valikulise eelise.
- 33 Oma esimese väitega kinnitab Belgia Kuningriik, et Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuses õiguslikult vääradel ja ebapiisavalt põhjendatud alustel tagasi lükanud tema argumendid, mille kohaselt ei kujuta BSE testide rahastamine endast eelist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.
- 34 Selles osas on kohane meenutada, nagu seda on teinud Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 72, et riigiabiks loetakse selline sekkumine, mis võib oma vormist sõltumata otseselt või kaudselt soodustada ettevõtjaid või mida tuleb pidada majanduslikuks eeliseks, mida kasusaajast ettevõtja tavalistes turutingimustes ei oleks saanud (vt eelkõige kohtuotsus, 16.4.2015, Trapeza Eurobank Ergasias, C-690/13, EU:C:2015:235, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 35 Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76 asunud seisukohale, et tavapäraselt ettevõtjate kanda jäävate tasude seas on eriti sellised täiendavad kulud, mida ettevõtjad peavad tavapäraselt kandma majandustegevusele kohaldatavatest õigus- või haldusnormidest või lepingutest tulenevalt.
- 36 See hinnang, mis on piisavalt põhjendatud ja täiesti ühetähenduslik, ei ole kuidagi õiguslikust veast kahjustatud. Sellised õigus- või haldusnormidega pandud kohustustest tulenevad majandustegevusega kaasnevad täiendavad kulud nagu käesolevas asjas, on tegelikult tavapäraselt ettevõtjate poolt makstavad tasud. Asjaolul, et selline kohustus tuleb avaliku võimu asutuste poolt, ei saa seetõttu iseenesest olla mõju samade asutuste muude sekkumiste laadi hindamisel, et teha kindlaks, kas need annavad väljaspool tavalisi turutingimusi ettevõtjatele eeliseid.
- 37 Belgia Kuningriigi väide, nagu kinnitaks Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 76, et iga kord kui avaliku võimu asutus kehtestab kohustuse, peab sellest tekkivad kulud automaatselt panema asjaomaste ettevõtjate kanda, tuleneb seega kohtuotsuse väärsti mõistmisest.
- 38 Seega on kõik seda kinnitust kritiseerivad Belgia Kuningriigi väited ainetud. Eelkõige ei oma tavapäraselt ettevõtjate kantavateks tasudeks liigitamisele mingit mõju asjaolud, et tasud tulenevad avaliku võimu asutuste tegevusest avaliku võimu teostamisel või et liikmesriikidel on vabadus BSE testide rahastamise valdkonnas ühtlustatud eeskirjade puudumisel kulud enda kanda võtta.
- 39 Pealegi, igal juhul ei ole asjaolul, et BSE vastases võitluses kohustuslikuks saanud meetmete rahastamine ei ole ühtlustatud, mingit mõju sellise rahastamisega eeldatavalt tekitatava majandusliku eelise kindlakstegemisele. Kindlasti tuleb meeles pidada, nagu ka Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 65 sedastanud, et isegi valdkondades, mis on liikmesriikide pädevuses, peavad nad tegutsema kooskõlas liidu õiguse ja eelkõige ELTL artiklite 107 ja 108 nõuetega (vt selle kohta kohtuotsus, 29.3.2012, 3M Itaalia, C-417/10, EU:C:2012:184, punkt 25 ja järgmised punktid).
- 40 Belgia Kuningriik ei saa saavutada tulemust ka väitega, et Üldkohus on kohaldanud väärtalt õigusnormi, asudes vaidlustava kohtuotsuse punktis 81 seisukohale, et BSE testide teostamine rahvatervise eesmärgil ei ole piisav nende testide riigipoolse rahastamise riigiabiks liigitamise välistamiseks. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei tee ELTL artikli 107 lõige 1 vahet sekkumise põhjuste või eesmärkide järgi, vaid määratleb need nende mõjust lähtudes (vt eelkõige kohtuotsus, 15.11.2011, komisjon ja Hispaania *vs.* Gibraltari valitsus ja Ühendkuningriik (C-106/09 P ja C-107/09 P, punkt 87).

- 41 Viimaks on „ülemäärase hüvitamisega“ seotud argument ainetu selles mõttes, et seda oleks saanud tulemuslikult kasutada üksnes ELTL artikli 106 lõike 2 puhul. Seega oleks Üldkohus pidanud Belgia Kuningriigi selle argumendi tähelepanuta jätma, ilma et talle oleks saanud selle tagasilükkamist ette heita.
- 42 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimene väide tagasi lükata.

Teine väide

Poolte argumendid

- 43 Esimese väitega kinnitab Belgia Kuningriik, et Üldkohus on kohaldanud vääralt õigusnormi ja eiranud motiveerimiskohustust selles osas, mis puutub valikulisel abis ELTL artikli 107 lõige 1 tähenduses.
- 44 Belgia Kuningriik väidab sellega seoses, et Üldkohus on kohaldanud vääralt õigusnormi, asudes oma otsuse punktides 109 ja 110 seisukohale, et veiselihasektori ettevõtjad, kes olid allutatud BSE testidele, olid olukorras, mis oli riigiabina kvalifitseerimisele puutuv osas faktiliselt ja õiguslikult võrreldav muude ettevõtjate olukorraga, kellel on seadusjärgne kohustus teostada kontrolle enne oma toodete turustamist.
- 45 Üldkohus ei olewat täpsustanud, milliseid muude sektorite ettevõtjaid silmas peeti. Lisaks on sisuline erinevus sellise loomataudi likvideerimiseks nagu BSE tehtavate ajutiste testide ja näiteks tõstukite ja veokite tootjate kohustuslike kvaliteedikontrollide vahel. Isegi kui võtta võrdlusaluseks põllumajandustoodete kohustuslikud testid, ei ole kõik need testid tingimata võrreldavad BSE likvideerimisele suunatud, nagu ilmneb liidu õigusnormidest, mis teatavate testide jaoks kirjutavad ette erilise rahastamissüsteemi ja teiste puhul jätavad selle süsteemi määratlemise liikmesriikide pädevusse.
- 46 Kuna sama režiimi kohaldatakse ka kõigile kohustuslikele BSE testidele allutatud ehk kõigile samasse faktilisse ja õiguslikku olukorda asetatud ettevõtjatele, ei ole ELTL artikli 107 lõikes 1 ette nähtud valikulisuse tingimus käesoleval juhul täidetud.
- 47 Komisjon palub need argumendid tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 48 ELTL artikli 107 lõikest 1 tulenevat valikulisuse nõuet tuleb selgelt eristada majandusliku eelise samaaegsest tuvastamisest selles mõttes, et kui komisjon on tuvastanud asjaomasest meetmest otseselt või kaudselt tuleneva eelise olemasolu laiemas tähenduses, peab ta veel tõendama, et see eelis on suunatud konkreetselt ühele või mitmele ettevõtjale. Eelkõige tuleb komisjonil näidata, et meede põhjustab selliste ettevõtjate erinevat kohtlemist, kes on taotletava eesmärgi seisukohast sarnases olukorras. Selleks peab eelis olema antud valikuliselt ning võimaldama asetada teatavad ettevõtjad soodsamasse olukorda kui teised (vt kohtuotsus, 4.6.2015, komisjon vs. MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, punkt 59).
- 49 Tuleb siiski teha vahet, kas asjaomane meede kujutab endast üldist abikava või individuaalset abi. Viimati nimetatud juhul võimaldab majandusliku eelise tuvastamine põhimõtteliselt eeldada, et see on valikuline. Seevastu üldise abikava analüüsimisel tuleb kindlaks teha, kas asjaomane meede, mis annab küll üldise ulatusega eelise, teeb seda ainult teatavate ettevõtjate või teatavate tegevussektorite huvides (vt kohtuotsus, 4.6.2015, komisjon vs. MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, punkt 60).

- 50 Käesoleval juhul on kindel, et BSE testide rahastamine Belgia Kuningriigi poolt, kuivõrd see on kasulik kõigile veiselihasektori ettevõtjatele, kes peavad nende testide kulusid kandma, on vaadeldav kui üldine kava ja järelikult on komisjoni määrata, kas selline meede, hoolimata sellest, et see andis üldkohaldatava eelise, oli kasulik ainult teatavatele ettevõtjatele või teatavates tegevussektorites.
- 51 Nagu nähtub vaidlustava kohtuotsuse punktides 108 ja 110, on Üldkohus jõudnud järeldusele, et see oli kõnealuste testide rahastamise puhul nii, arvestades, et komisjon sedastas õigesti, et „veiselihasektori ettevõtjad said kasu eelisest, mida ei olnud võimalik saada teiste sektorite ettevõtjatel, sest kontrollid, mille läbiviimine oli neile enne oma toodete turule viimist või turustamist kohustuslik, olid neile tasuta, samas kui teiste sektorite ettevõtjatel selline võimalus puudus; Belgia Kuningriik ei ole seda asjaolu eitanud“.
- 52 Kuigi Belgia Kuningriik heidab Üldkohtule ette täpsustamata jätmist, millistele „muudele sektoritele“ Üldkohus on seega viidanud, tuleb märkida, et Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 110 selles osas piirdunud komisjoni kasutatud sedastuse kordamisega. Seega ei väida Belgia Kuningriik, et Üldkohus oleks jätnud selles osas vastamata argumendile, et komisjon ei olnud ise kindlaks määranud, millistele muudele sektoritele ta osutas.
- 53 Igal juhul tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse punktis 110 meenutatud sedastusest selgelt, et veiselihasektori ettevõtjate olukorda võrreldi kaudselt, kuid kindlasti kõigi nende ettevõtjate olukorraga – kes nagu nemad – pidid enne oma toodangu turule laskmist või turustamist kontrolle teostama.
- 54 Kui Belgia Kuningriik kinnitab, et need erinevad sektorid ei olnud samas olukorras, sest toodete kvaliteedi kontrolliks ette nähtud testid, seda isegi toiduainete puhul, varieeruvad sektorite kaupa laadi, eesmärgi, maksumuse ja perioodilisuse osas, on niisuguse argument ainetu sellise riigiabi kindlakstegemise kontekstis, mis on seotud mitte testide endi, vaid nende rahastamisega kasusaajate kulude vähendamiseks riigi vahendite arvel. Samas on selge, nagu Üldkohus vaidlustatud otsuse punktis 110 märkis, et Belgia Kuningriik ei ole Üldkohtus eitanud, et veiselihasektori ettevõtjad said kasu TSE testide rahastamisest eelisena, mis ei olnud kättesaadav muudele sektoritele.
- 55 Selles olukorras otsustas Üldkohus ilma õigusnormi vääralt kohaldamata, et komisjon tuvastas õigesti, et kõnealune meede oli valikuline ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.
- 56 Järelikult tuleb teine väide tagasi lükata.
- 57 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb apellatsioonkaebus jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- 58 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatult, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse.
- 59 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 60 Kuna komisjon on nõudnud Belgia Kuningriigilt kohtukulude väljamõistmist ja viimane on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb Belgia Kuningriigi kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista temalt välja käesoleva menetlusega komisjonile kaasnenud kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista Belgia Kuningriigilt lisaks tema enda kohtukuludele välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

Allkirjad